



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Absolutio moribundi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

interim ad vitandam infamiam, aut scandalum, si Sacerdos est, celebrare; si autem laicus, Eucharistiam sumere, eliciendo prius actum contritionis. At si se id posse diffidit, confiteatur, & à Confessario absoluator. Nauarr. & alij 3 p.1. tr.5 resol.4.

7 Si quis committat crimina spectantia ad tribunal S. Inquisitionis, modò non habeat errorem in intellectu, poterit à quocumque Confessario virtute Bullæ Cruciatæ absolui; hæc enim Bulla solam excipit hæresim. Suarez & alij 6. Idemque posse Regulares visuum priuilegiorum docent Portel & Freitas: cum enim possint absoluerè à reseruatìs Sedi Apostolicæ, quidni poterunt à reseruatìs inferiori Tribunali? Ego tamen nihil definio. *ibid* ref. 7. & 8.

Absolutio moribundi.

1 **M**oribundus qui nutibus tantum petit à Confessario absolutiorem, est absoluedus. Neque enim Deus à nobis exigit aliam confessionem, quàm quæ nobis hîc & nunc possibilis est. Suarez & alij 16. p.3. tr.3. ref.1.

2 Moribundus qui usu sensuum amisso edit pœnitentiæ signa, est absoluedus

3. dus sub conditione, licet dubium sit, num hæc signa ex dolore, an ex mortis angustia oriantur. Layman & alij 3. Idem dicendum de eo qui genibus Sacerdotis aduolutus, peccata confessurus subitâ apoplexiâ corripitur Si tamē id contingeret Sacerdoti in fine Introitus, qui sano corpore Missam inchoasset, non videtur absolueudus, quia illa generalis cōfessio quam fecit, non fuit sacramentalis. *ibid. ref. 2. & 3.*

3. Moribundus qui absente Confessario confessionem petit, vel signa pœnitentiæ dedit, aliquo id testante, est absolueudus: quia hoc ipso fatetur se peccasse, petit que ut adstantes tamquã suæ voluntatis interpretes id Sacerdoti renuntient, ab eo que pro se absolutio- nem petant. D. Thomas & alij 32. Neque requiruntur plures testes, sed vnus sufficit. *ibid. ref. 4 & 5.*

4. Si verò testes absente infirmo sen- sibus destituto, renuntient Sacerdoti illum petiisse confessionem, vel signa contritionis ostendisse, non potest Sa- cerdos illum absolueere, etiam si adhuc viuum inueniat. Quia moribundus cō- fitetur per nuntium absenti Sacerdoti, quæ confessio Clementis VIII. Decreto
dam.

damnatur. Turrian. & alij 12. Contrarium tamen etiam probabiliter docet Bonacin. & alij 6. *ibid. res. 7.*

5 Si Sacerdos excepit confessionem alicuius in mortis periculo constituti, nec illum absoluit, & paulò post superveniens inuenit illum sensibus destitutum, viuum tamen, potest illum absolvere dummodo non constet ægrum mutasse voluntatem. Zambran. & Chapeauil. *ibid. res. 6.*

6 Si infirmus amisso rationis usu, nullum antea dedit pœnitentiæ signum, nullo modo est absolendus, licet alioquin bene vixerit. Quia actus iudicialis non exercetur vbi nulla præcessit accusatio. Malder, & alij 11. Contrarium tamen saltem extrinsecè est probabile ex auctoritate Homoboni & alior. 3. *ibid. res. 8. & p. 4 tr. 4. res. 92.*

7 In casibus supradictis, in quibus moribundus potest absolui, Sacerdos non tantum potest, sed etiam ratione caritatis tenetur illum absolvere. Vasquez & alij 9. *p. 3 tr. 3. res. 9.*

8 Quando confessarius in illis casibus absoluit ex opinione probabili, non est necesse vt absoluat sub conditione: quia hoc tantum debet fieri in dubio

pro-

propriè dicto, non autem in opinione.

Vasqu. & Sancius *ibid. res. 10.*

Vide *Articulus mortis.*

Adulter.

1 **C**onjugatus qui delectatur de copulâ imaginariâ cum vxore alienâ, non solum peccat contra castitatem, sed etiam contra iustitiam: quia coniux per matrimonium non tantum corpus, sed etiam affectus coniugij obligauit. Bonacin. *p. 3. tr. 6. res. 73.*

2 Adulter qui suscepit prolem ex alterius vxore, probabiliter non tenetur ad resarciendum damnum legitimis filiis, modò ipse non fuerit auctor suppositionis. Tenetur tamen restituere alimenta proli impensa à tertio ætatis anno, Sotus & alij *2. p. 2. tr. 17. res. 35.*

3 Non tenetur vxor pecunias per adulterium partas, marito, aut alteri restituere; quia damnum per adulterium illatum non est pecuniâ estimabile: neque leges adulterium prohibentes, reddunt irritam illam acceptionem. Bonacin. & alij *2. ibid. res. 7.*

4 Ecclesiasticis legibus non licet vxorem in adulterio deprehensam occidere: nam ex contrariâ sententiâ expo-

B

neretur